

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG om bestämning av vilka personer som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt

(98/C 409/08)

KOM(1998) 660 slutlig — 98/0312(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 27 november 1998)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) De nuvarande reglerna i artikel 21 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 98/80/EG ⁽²⁾ om bestämning av vilka personer som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt, medför stora problem för näringsidkarna, särskilt småföretagarna.
- (2) Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt ⁽³⁾ och rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område ⁽⁴⁾, båda senast ändrade genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, reglerar ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna i fråga om det korrekta påförandet av mervärdesskatt och indrivningen av denna.

(3) Medlemsstaterna har inte i tillräcklig utsträckning genomfört de rekommendationer som kommissionen har utfärdat i sin rapport till rådet och Europaparlamentet ⁽⁵⁾ om formerna för beskattning av transaktioner som utförs av skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium i syfte att lätta på de skyldigheter som åläggs näringsidkarna när det gäller bestämning av vilka som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt.

(4) Det framgår av slutsatserna i rapporten att ersättandet av systemet med skatteombud med ett system med "omvänd skattskyldighet" (förvärvaren utses som betalningsskyldig för skatten) inte skulle kunna utgöra lösningen på de beskrivna problemen eftersom detta skulle komma att strida mot principen om mervärdesskattens betalning i flera led, vilken utgör en av de centrala principerna i det gemensamma mervärdesskattesystemet.

(5) I kommissionens rapport om den andra etappen av SLIM-initiativet (initiativet om en förenklad lagstiftning på den inre marknaden) rekommenderas en undersökning av möjligheterna och sätten att reformera det system med skatteombud som anges i artikel 21 i direktiv 77/388/EEG.

(6) Den enda förändring som faktiskt skulle kunna bidra till en betydande förenkling av det gemensamma mervärdesskattesystemet i allmänhet, och av bestämningen av vilka personer som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt i synnerhet, består i att avskaffa all valfrihet i fråga om bestämningen av den betalningsskyldige personen och att tydligt lägga fast den allmänna principen om att den skattskyldige personen (oavsett om denne är etablerad inom landets territorium eller inte) skall vara den som är betalningsskyldig för mervärdesskatten och ensam ansvarig för att skatten faktiskt betalas.

(7) När en skattskyldig (etablerad inom landets territorium eller inte) utser en fullmaktshavare för att i sitt ställe fullgöra skyldigheterna enligt artikel 22 i direktiv 77/388/EEG, är han skyldig att uppge fullmaktshavarens namn till skattemyndigheterna eftersom den skattskyldige är ansvarig för fullmaktshavarens handlingar.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 281, 17.10.1998, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.

⁽⁵⁾ KOM(94) 471 slutlig, 3.11.1994.

- (8) Medlemsstaterna kommer fortfarande att kunna kräva att utländska skattskyldiga som är bosatta i länder med vilka det inte finns något rättsligt avtal som reglerar ömsesidigt bistånd vid indrivning på motsvarande sätt som inom gemenskapen, utser ett skatteombud som är ansvarigt för skatteinbetalningen i den utländske skattskyldige personens ställe.
- (9) Denna sistnämnda valmöjlighet skulle dock inte kunna förekomma om denne utländske skattskyldige person endast bedriver verksamhet som är undantagen från skatteplikt som avses i artiklarna 13 och 15 i direktiv 77/388/EEG.
- (10) Medlemsstaterna bevarar sin fulla valfrihet när det gäller att bestämma vilka som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatten vid import.
- (11) Medlemsstaterna får även i fortsättningen föreskriva att någon annan än den betalningsskyldige personen skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten, under förutsättning att detta inte medför någon diskriminering av skattskyldiga som är etablerade i utlandet.
- (12) Det visar sig vara lämpligt att förtydliga artikel 10 i direktiv 77/388/EEG för att undvika vissa fall av skatteflykt när det gäller löpande tillhandahållanden som inte ger upphov till i förväg fastställda successiva avräkningar eller betalningar.
- (13) Direktiv 77/388/EEG bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 10.2 första stycket, efter den andra meningen, skall följande mening införas:

”I avsaknad av i förväg fastställda successiva avräkningar eller betalningar får skatten under alla förhållanden tas ut minst en gång om året.”

2. I artikel 28 c E 3 femte strecksatsen skall orden ”artikel 21.1 a” ersättas med orden: ”artikel 21.1 c”.

3. I artikel 28g skall artikel 21 ersättas med följande:

”Artikel 21

Personer som är ansvariga för betalning av skatten till myndigheterna

Följande personer skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt:

1. Vid omsättning inom landets territorium.

a) Den skattskyldige person som utför ett skattepliktiga tillhandahållande av varor och tjänster, med undantag av sådana tillhandahållanden som avses i b och c.

b) Den person till vilken en tjänst som avses i artikel 9.2 e tillhandahålls eller den person som är registrerad till mervärdesskatt inom landets territorium till vilken en tjänst som avses i artikel 28 b C, D, E, och F tillhandahålls, om tjänsten utförs av en skattskyldig person som är etablerad utomlands.

c) Den person till vilken varor levereras när följande villkor är uppfyllda:

— den skattepliktiga transaktionen skall utgöras av en varuleverans som utförs enligt de villkor som anges i artikel 28 c E 3.

— den person till vilken varorna levereras skall vara en annan skattskyldig person eller en icke skattskyldig juridisk person som har registrerats till mervärdesskatt inom landets territorium.

— den faktura som har utställts av den skattskyldige person som inte är etablerad inom landets territorium skall överensstämma med artikel 22.3.

d) Varje person som anger mervärdesskatten på en faktura eller annan jämförlig handling.

e) Varje person som inom gemenskapen genomför ett skattepliktigt förvärv av varor.

Om den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt har utsett en fullmaktshavare med uppgift att fullgöra de skyldigheter som avses i artikel 22, skall den betalningsskyldige person meddela fullmaktshavarens namn till skattemyndigheterna. Den betalningsskyldige personen ansvarar gentemot skattemyndigheterna för samtliga handlingar som fullmaktshavaren utför i dennes namn.

När det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller tjänster verkställs av en skattskyldig person som inte är etablerad inom landets territorium och

det inte med det land i vilket den skattskyldige är etablerad finns något rättsligt instrument som reglerar ömsesidigt bistånd vid indrivning på ett sätt som motsvarar det som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG och 77/799/EEG, får medlemsstaterna införa bestämmelser som anger att den ansvarige för betalningen av skatten skall vara ett av den utländske skattskyldige utsett skatteombud. Det är emellertid inte möjligt att utse ett skatteombud som betalningsskyldig för mervärdesskatten när den skattskyldige personen som är etablerad utomlands endast tillhandahåller varor och tjänster som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 13 och 15 i det här direktivet.

Medlemsstaterna får föreskriva att en annan person än den betalningsskyldige personen skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten, under förutsättning att tillämpningen av denna valmöjlighet inte medför någon diskriminering av skattskyldiga personer som är etablerade i utlandet.

2. Vid import: Den eller de personer som har utsetts till eller har godtagits som betalningsskyldiga personer av den medlemsstat till vilken varorna importeras.”

4. I artikel 28h skall artikel 22 ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 c skall den första strecksatsen ersättas med följande:

”— Varje skattskyldig person, med undantag av dem som avses i artikel 28 a.4, som inom landets territorium tillhandahåller varor eller tjänster som medför rätt till avdrag, med undantag för de tjänster för vilka skatt skall betalas uteslutande av köparen eller den person till vilken varorna levereras i enlighet med artikel 21.1 b och 21.1 c. Medlemsstaterna får dock underlåta att registrera vissa skattskyldiga personer som avses i artikel 4.3.”

- b) Punkt 7 skall ersättas med följande:

”7. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de skatteombud som i enlighet med artikel 21.1 anses vara skyldiga att betala skatten i den skattskyldiges ställe fullgör de skyldigheter som avses i denna artikel vad gäller deklaration och betalning. De skall därutöver vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer som i enlighet med artikel 21.1 anses vara solidariskt ansvariga för betalningen av skatten fullgör de betalningsskyldigheter som avses i denna artikel.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2000 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv och en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de antagna nationella bestämmelserna.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.